

Becsehely-Pola, Mindenszentek-templom

2009 július 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Magyar Nemzet szombati magazinjának egyik legérdekesebb sorozatát közöljük le folytatásokban, melyben a remek Ludwig Emil megmutatja nekünk a rejtőzködő Magyarországot eldugott kincseit, melyek mellett sokszor figyelmetlenül elhaladunk a mindennapi rohanó életünk során. Vigyázzunk ezekre a páratlan kincsekre, hiszen ezek a kincsek alappillérei szeretett Hazánknak.

Nagykanizsa és Letenye közt hosszan elnyúló településen vezet át a 7-es számú főút. Becsehellyel a múlt század második felében összenőtt a hétszáz lakosú Pola falu, együtt alkotnak háromezer lelkes nagyközséget. Az öreg országút mentén kis dombháton különös formájú templom hívja fel magára a figyelmet.

A Mura és a Kerka közti erdős, dombos vidék az Árpádok idején a nyugat-magyarországi gyeprendszer déli szeglete volt. A Becse helynevet egyesek a besenyőkre utaló nyomnak vélik; kétségtelen, hogy e türk fajtájú katonanép több helyen letelepített csoportjai szerepet játszottak korai határaink védelmében. Pola község neve 1273-ból maradt fenn, ekkor Péter comes birtoka. 1325-ben Károly Róbert utasítja a zalavári konventet, hogy Sándor fia László királyi szolga menjen Pula birtokra („ad possessionis Pulah”) visszaadni Csaba ottani birtokrészét Lencse Péter fia Mihálynak. A következő két évszázadban – a török hódításig – a falu a Polai család birtoka. Temploma szerepel az 1332–33-ban kelt dézsmajegyzékben, amikor Mihály nevű papja 40 dénár tizedet fizetett. Pola plébániája egészen 1777-ig, a szombathelyi egyházmegye felállításáig a Szent László király alapította zágrábi püspökséghez tartozott.

A XIII. század második felében épült templomra Rómer Flóris hívta fel a figyelmet a Vasárnapi Újság 1863. évfolyamában. „Alig láttam nagyobb hasonlatosságot, mint a polai és a bucsuszentlászlói között” – jegyezte meg, okkal: a sorozatunkban eddig bemutatott zalai emlékek sorában nemcsak az általa említett, de a csatári, illetve a Vas megyei magyarszegedi és meszlényi templomok alaprajza, illetve számos részlete feltűnő párhuzamot mutat a Polán látható korabeli stílusjegyekkel. A polai templom is téglából épült, hosszúkás négyszög alakú hajójához csatlakozó kis félköríves szentélyel, kívül szabályosan ismétlődő függőleges falsávokkal, úgynevezett lizénákkal. Az apszis keleti tengelyében résablak, kétoldalt és az enyhén csúcsos diadalív elülső déli falban két-két falmélyedés látható, hasonlóan több dunántúli rokon emlékekhez. A bejárat a déli oldalon van, ám ezt évszázadokkal később egy kis „baleset” érte: 1965-ben – a kutató régész szavaival „nem túl esztétikus” – sekrestyét építettek elé. A XIII. századi lépcsős, bélétes kapuzat fölött a háromszögű timpanont és a déli falakon szokásos három ablakból egynek a maradványát egy modern, üvegezett fal takarja el.

A hódoltság végéig nincs adat a polai templomról. A Kanizsa visszafoglalása (1690) után, 1698-ban készült egyházlátogatási jegyzéknyv romosnak írja le a boltozott szentélyt, síkmennyezetes, nyugati tornyos épületet. Az újra benépesülő falu katolikusai 1716 és 1747 között renoválják öreg templomukat, a toronnyal együtt lebontják a nyugati falat, és meghosszabbítják a hajót. Másodsorra 1790 táján bővítik újabb szakasszal az épületet, ekkor készül a barokk templomtorony. Az 1960-as évek közepén építik elé az említett sekrestyét, s ezután kerül sor régészeti feltárására, majd emléki helyreállítására.

A Mindenszentek tiszteletére felszentelt polai templom – a becsehelyi plébánia fiókegyháza – október utolsó napján tartja emlékűnnepét.

Ludwig Emil, mno.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

